

Лекція № 7

Тема 2.4. Державне регулювання у сфері поводження з відходами

Мета: розглянути та вивчити основні підходи та законодавство з нормування в галузі управління з відходами; виховувати у здобувачів відповідальність за вибрану професію та охорону довкілля, підвищувати активність щодо отримання глибоких знань з дисципліни; розвиток вмінь вибирати з наданої інформації основне, аналізувати почуте і самостійно опрацьовувати літературу з заданої тематики.

Основні поняття: відходи, управління відходами, захоронення відходів, зберігання відходів, збирання відходів, полігон, рециклінг, небезпечні відходи.

План і організаційна структура лекції:

1. Стандартизація і нормування у сфері поводження з відходами.
2. Заходи щодо запобігання або зменшення обсягів утворення відходів.
3. Загальні вимоги до управління небезпечними відходами.
4. Ліцензійна, дозвільна системи та інформаційне забезпечення у сфері управління відходами.

Зміст лекційного матеріалу (текст лекції)

1. Стандартизація і нормування у сфері поводження з відходами

Закон України «Про управління відходами» 2320-ІХ від 20.06.2022 визначає правові, організаційні, економічні засади діяльності щодо запобігання утворенню, зменшення обсягів утворення відходів, зниження негативних наслідків від діяльності з управління відходами, сприяння підготовці відходів до повторного використання, рециклінгу і відновленню з метою запобігання їх негативному впливу на здоров'я людей та навколишнє природне середовище.

Державний класифікатор України. Класифікатор відходів ДК 005-96
<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0089217-96#Text>

Основні терміни:

- відходи – це будь-які речовини, матеріали і предмети, яких їх власник позбувається, має намір або повинен позбутися;

- видалення відходів – операція, що не є відновленням відходів, навіть якщо одним із наслідків такої операції є використання речовин або енергії;
- відновлення відходів – операція, у результаті якої відходи використовуються для корисних цілей, замінюючи матеріали, які мали бути використані для виконання певної функції або які підготовлені для виконання цієї функції на підприємстві чи в іншій господарській діяльності;
- відновлення матеріалів – будь-яка операція з відновлення матеріалів, інша, ніж виробництво енергії та перетворення відходів у матеріали, що можуть бути використані як паливо або для іншого виробництва енергії, яка може включати підготовку відходів до повторного використання, рециклінг, зворотне заповнення та інші операції;
- власник відходів – фізична особа, юридична особа, яка утворює відходи або яка відповідно до закону володіє, користується і розпоряджається відходами;
- декларація про відходи – документ, який згідно з цим Законом подають утворювачі відходів у разі, якщо їхня діяльність призводить до утворення небезпечних відходів або річний обсяг утворення відходів, що не є небезпечними, перевищує 50 тонн;
- захоронення відходів – розміщення відходів на поверхні чи під поверхнею (підземне) землі у спосіб, що не становить загрози здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу і не передбачає подальше оброблення відходів;
- зберігання відходів – утримання відходів на об'єктах збирання, у тому числі до їх оброблення, протягом не більше одного року з моменту їх утворення, що є безпечним для здоров'я людей та навколишнього природного середовища відповідно до екологічних та санітарно-епідеміологічних вимог;
- збирання відходів – операція, що полягає у вилученні, купівлі, накопиченні та зберіганні відходів суб'єктами господарювання у сфері управління відходами, включаючи роздільне збирання, з метою подальшого перевезення відходів на об'єкти оброблення відходів;
- зворотне заповнення – операція з відновлення, у результаті якої придатні для цього відходи, що не є небезпечними та/або інертними, використовуються для заповнення гірничих виробок (пустот), рекультивації відпрацьованих гірничих об'єктів, інших ландшафтних робіт, замінюючи при цьому матеріали,

які не є відходами;

- інертні відходи – відходи, що не зазнають фізичних, хімічних чи біологічних змін і трансформацій, не розкладаються, не горять, не розкладаються, не здійснюють негативного впливу на інші предмети, з якими контактують, та не завдають шкоди здоров'ю людей і не призводять до забруднення навколишнього природного середовища;

- небезпечні відходи – відходи, що мають одну чи більше властивостей, що роблять їх небезпечними;

- операції з управління відходами – збирання, перевезення, відновлення та видалення відходів;

- підготовка відходів до повторного використання – проведення операцій з відновлення (перевірка, очищення або ремонт), після яких речовини, предмети та/або їх складові (компоненти), які були відходами, можуть бути використані повторно без будь-якого іншого оброблення;

- повторне використання продукції – будь-яка операція, після проведення якої продукція або її складові (компоненти), що не є відходами, повторно використовуються з тією самою метою, для якої вони були призначені;

- побутові відходи – змішані та/або роздільно зібрані відходи від домогосподарств, включаючи відходи паперу, картону, скла, пластику, деревини, текстилю, металу, упаковки, біовідходи, відходи електричного та електронного обладнання, відходи батарей та акумуляторів, небезпечні відходи у складі побутових, великогабаритні та ремонтні відходи, а також змішані та/або роздільно зібрані відходи з інших джерел, якщо ці відходи подібні за своїм складом до відходів домогосподарств.

Побутові відходи не включають відходи промисловості, сільського і лісового господарства, рибальства та аквакультури, резервуарів для септиків, каналізаційних мереж та відходи їх оброблення, включаючи осад стічних вод, транспортні засоби, строк експлуатації яких закінчився, відходи будівництва та знесення, вуличний змет, медичні відходи;

- полігон – місце захоронення відходів, призначене для їх розміщення на поверхні чи під поверхнею (підземне) землі, включаючи:

- внутрішні місця для видалення відходів, на яких утворювач відходів – суб'єкт господарювання здійснює видалення власних відходів на місці утворення;

- постійні місця, на яких відходи розміщуються понад один рік;
- послуга з управління побутовими відходами – операції із збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів, а також діяльність, пов'язана з організацією роботи системи управління побутовими відходами, що здійснюється виконавцем послуги з управління побутовими відходами;
- приймання відходів – отримання відходів, що утворилися в результаті споживання/використання продукції, до виробників якої законом встановлена розширена відповідальність виробника, у місцях продажу, адміністративних, соціальних, громадських, комерційних, розважальних, рекреаційних, туристичних та інших закладах, а також мобільними пунктами приймання відходів у встановленому законом порядку;
- рециклінг – операція з відновлення, у результаті якої відходи переробляються у продукцію, матеріали або речовини для їх використання за первинною або іншою метою. Ця операція включає перероблення органічного матеріалу, але не включає виробництва енергії чи перетворення відходів у матеріали, що можуть бути використані як паливо або як матеріали для зворотного заповнення;
- роздільне збирання відходів – збирання відходів окремо залежно від їх виду, характеристики та складу у спосіб, що сприятиме їх подальшому обробленню;
- система управління побутовими відходами – комплекс заходів із збирання, перевезення та оброблення побутових відходів, включаючи створення та забезпечення діяльності об'єктів, нагляд за ними та подальший догляд за об'єктами видалення побутових відходів, а також діяльність суб'єктів господарювання, що здійснюють окремі операції з управління побутовими відходами в межах територіальної громади або декількох територіальних громад;
- сортування відходів – операція, пов'язана з механічним розподілом відходів залежно від їх фізико-хімічних властивостей, матеріальних складових, енергетичної цінності, інших показників з метою їх підготовки до оброблення;
- суб'єкт господарювання у сфері управління відходами – юридична особа або фізична особа-підприємець, що здійснює збирання, купівлю, зберігання, перевезення, відновлення та/або видалення відходів відповідно до законодавства;

- управління відходами – комплекс заходів із збирання, перевезення, оброблення (відновлення, у тому числі сортування, та видалення) відходів, включаючи нагляд за такими операціями та подальший догляд за об'єктами видалення відходів.

2. Заходи щодо запобігання або зменшення обсягів утворення відходів

Згідно з ст. 3 ЗУ «Про управління відходами» основними цілями державної політики у сфері запобігання утворенню та управління відходами є:

- 1) захист здоров'я людей та навколишнього природного середовища від негативного впливу відходів;

- 2) здійснення заходів у сфері управління відходами без загрози здоров'ю людей та спричинення шкоди навколишньому природному середовищу в межах встановлених нормативів шкідливого впливу фізичних факторів;

- 3) дотримання ієрархії управління відходами;

- 4) запровадження розширеної відповідальності виробника - комплекс економічних, фінансових, адміністративних та організаційних заходів для забезпечення відповідальності виробників певних видів продукції за управління стадією відходів у життєвому циклі продукції.

Основними принципами державної політики у сфері запобігання утворенню та управління відходами є:

- 1) запобігання – утворювач або власник відходів вживає заходів для запобігання утворенню відходів, а також для уникнення, зменшення або усунення негативного впливу відходів на здоров'я людей та навколишнє природне середовище;

- 2) "забруднювач платить" – утворювач або власник відходів покриває витрати на запобігання утворенню відходів, їх збирання, перевезення та оброблення, включаючи витрати на створення та утримання об'єктів оброблення відходів;

- 3) територіальної наближеності – оброблення відходів здійснюється на найближчій споруді або установці з оброблення відходів, або в місці захоронення відходів, враховуючи їх екологічну та економічну ефективність, відповідно до регіональних та місцевих планів управління відходами;

- 4) формування конкурентного середовища у сфері управління відходами – суб'єкти господарювання, органи державної влади та органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не повинні

вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію у сфері управління відходами.

Ієрархія управління відходами

Ієрархія управління відходами впроваджується центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями з метою (у порядку пріоритетності):

- 1) запобігання утворенню відходів;
- 2) підготовки відходів до повторного використання;
- 3) рециклінгу;
- 4) відновлення відходів (у тому числі виробництва енергії);
- 5) видалення відходів.

Підприємства, установи та організації, діяльність яких призводить до утворення відходів, забезпечують дотримання ієрархії управління відходами шляхом:

- 1) планування та здійснення своєї діяльності таким чином, щоб запобігати утворенню відходів, зменшувати їх утворення, запобігати їх негативному впливу на здоров'я людей та навколишнє природне середовище під час проектування продукції, її виробництва, під час і після використання продукції;
- 2) здійснення відновлення відходів, утворенню яких не вдалося запобігти, забезпечуючи підготовку відходів до повторного використання, рециклінг або проведення інших операцій з відновлення, включаючи виробництво енергії;
- 3) видалення лише тих відходів, що непридатні з технологічних чи економічних причин до рециклінгу або інших операцій з відновлення відходів.

Запобігання утворенню відходів

Запобігання утворенню відходів досягається реалізацією таких заходів:

- 1) заохочення та підтримка сталого виробництва і споживання продукції;
- 2) заохочення проектування, виробництва та використання ресурсоефективної та більш довговічної продукції, у тому числі подовження строку її використання, а також продукції, придатної до ремонту, повторного використання та модернізації;
- 3) виділення з відходів сировини, яка може бути використана повторно;
- 4) забезпечення доступності запасних частин, інструкцій з експлуатації,

технічної інформації чи інших інструментів, обладнання або програмного забезпечення, що дозволяють проводити ремонт і забезпечують повторне використання продукції без зниження рівня її якості та безпечності функціонування;

5) зменшення обсягів утворення відходів з урахуванням впровадження найкращих доступних технологій і методів управління у процесі промислового виробництва;

6) зменшення вмісту небезпечних речовин у продукції відповідно до технічних регламентів;

7) зменшення утворення відходів, непридатних з технічних чи економічних причин до рециклінгу або інших операцій з відновлення відходів;

8) визначення продукції, яка є основним джерелом засмічення навколишнього природного середовища, та вжиття відповідних заходів для запобігання та зменшення утворення відходів такої продукції;

9) проведення інформаційних кампаній для підвищення обізнаності громадськості з питань запобігання утворенню відходів та забрудненню навколишнього природного середовища;

10) створення суб'єктами господарювання, органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування відповідно до компетенції та забезпечення діяльності пунктів приймання відходів продукції для ремонту та підготовки їх до повторного використання;

11) зменшення обсягів утворення відходів харчових продуктів у роздрібних та інших торговельних мережах, закладах громадського харчування та домогосподарствах.

Національний перелік відходів

Відходи поділяються на два класи:

1) небезпечні відходи;

2) відходи, що не є небезпечними.

Класифікація здійснюється відповідно до Національного переліку відходів і Порядку класифікації відходів з урахуванням Переліку властивостей, що роблять відходи небезпечними

НВ 1 Вибухонебезпечність: відходи, здатні до хімічної реакції з виділенням газу за такої температури, тиску та з такою швидкістю, що можуть завдати шкоди навколишньому природному середовищу, включаючи відходи

піротехнічних виробів, вибухонебезпечні відходи органічних пероксидів та відходи вибухонебезпечних самореактивних речовин

НВ 2 Окисна здатність: відходи, які, виділяючи кисень, викликають або сприяють горінню інших матеріалів

НВ 3 Легкозаймистість:

легкозаймисті рідкі відходи: рідкі відходи, які мають температуру спалаху нижче 60°C або відпрацьовані газойль, дизельне пальне та світлі нафтопродукти з температурою спалаху від > 55°C до ≤ 75°C;

легкозаймисті пірофорні рідкі або тверді відходи: тверді або рідкі відходи, які навіть у невеликій кількості можуть спалахнути протягом 5 хвилин при взаємодії з повітрям;

легкозаймисті тверді відходи: тверді відходи, які легко займаються або можуть спричинити, або сприяти горінню через тертя;

легкозаймисті газоподібні відходи: газоподібні відходи, які є легкозаймистими у повітрі за температури 20°C та нормального атмосферного тиску 101,3 кПа;

відходи, що вступають у реакцію з водою: відходи, які при контакті з водою виділяють легкозаймисті гази у небезпечних обсягах;

інші легкозаймисті відходи: легкозаймисті аерозолі, відходи, що саморозігріваються, органічні пероксиди та самореактивні відходи

НВ 4 Подразнювальна здатність - подразнення шкіри чи пошкодження очей

НР 5 Вибіркова токсичність для окремих органів-мішеней (ВТОМ) /Токсичність при аспірації: відходи, які можуть виявляти вибірккову токсичність для окремих органів за одноразового або повторюваного впливу, або які можуть спричинити гострі токсичні ефекти внаслідок аспірації

НВ 6 Гостра токсичність: відходи, які можуть спричинити гострі токсичні ефекти після перорального надходження, потрапляння на шкіру або під час вдихання

НВ 7 Канцерогенність: відходи, які провокують онкологічні хвороби або збільшують вірогідність захворювання на такі хвороби

НВ 8 Корозивність: відходи, які при контакті можуть викликати роз'їдання шкіри

НВ 9 Інфекційність: відходи, які містять життєздатні мікроорганізми або їх токсини, які є або вважаються такими, що викликають захворювання у людей

чи інших живих організмів

НВ 10 Токсичність для репродуктивної системи: відходи, які негативно впливають на статеву функцію та репродуктивність дорослих чоловіків і жінок, а також справляють токсичну дію на розвиток потомства

НР 11 Мутагенність: відходи, які можуть викликати мутацію, тобто постійні зміни в кількості або структурі генетичного матеріалу в клітині

НВ 12 Здатність виділяти гостротоксичний газ: відходи, які при контакті з водою або кислотою виділяють гостротоксичні гази

НВ 13 Сенсibiliзуюча здатність: відходи, які містять одну або більше хімічних речовин, про які відомо, що вони спричиняють сенсibiliзацію (алергічну реакцію) на шкірі або в дихальних шляхах

НР 14 Екотоксичність: відходи, які становлять або можуть становити безпосередній або віддалений ризик для навколишнього природного середовища

НВ 15 Відходи, здатні виявляти небезпечні властивості, зазначені вище, але не класифіковані за такими властивостями

Зміна класу небезпечних відходів не повинна досягатися шляхом розбавлення або змішування відходів для зниження початкової концентрації небезпечних речовин до рівня, що є нижчим за порогові значення, для визначення відходів небезпечними.

Національний перелік відходів і Порядок класифікації відходів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Національний перелік відходів підлягає перегляду кожні три роки.

Повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері запобігання утворенню та управління відходами

Уповноваженими органами виконавчої влади у сфері запобігання утворенню та управління відходами є Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення

державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, інші органи виконавчої влади у межах повноважень, визначених законом.

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері управління відходами належить:

- 1) загальне керівництво у сфері управління відходами;
- 2) затвердження [Національного переліку відходів](#) та [Порядку класифікації відходів](#);
- 3) затвердження [критеріїв](#), що визначають припинення статусу відходів, [порядку](#) оголошення припинення статусу відходів та [переліку](#) видів відходів, щодо яких може бути оголошено припинення статусу відходів;
- 4) затвердження критеріїв для віднесення речовин, предметів до побічних продуктів та порядку віднесення речовин та предметів до побічних продуктів;
- 5) затвердження правил надання послуги з управління побутовими відходами;
- 6) затвердження [порядку проведення конкурсу на здійснення операцій із збирання та перевезення побутових відходів](#);
- 7) затвердження Національної програми запобігання утворенню відходів;
- 8) затвердження Національного плану управління відходами;
- 9) затвердження порядку розроблення та затвердження регіональних планів управління відходами;
- 10) затвердження [порядку видачі \(відмови у видачі, анулювання\) дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів](#);
- 11) затвердження [порядку створення та адміністрування інформаційної системи управління відходами](#);
- 12) затвердження [порядку подання декларації про відходи](#) та її [форми](#);
- 13) затвердження порядку надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновку на транскордонне перевезення відходів;
- 14) затвердження порядку виявлення та обліку відходів, власник яких не встановлений;

15) затвердження Порядку розроблення, погодження та затвердження місцевих планів управління відходами.

Кабінет Міністрів України здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, належить:

1) забезпечення формування державної політики у сфері управління відходами;

2) затвердження порядку розроблення планів управління відходами підприємств, установ та організацій;

3) затвердження порядку державного обліку відходів та подання звітності;

4) затвердження правил технічної експлуатації установок із спалювання відходів та установок із сумісного спалювання відходів;

5) затвердження правил технічної експлуатації полігонів, припинення експлуатації, рекультивації та догляду за полігонами після припинення їх експлуатації;

6) затвердження форми та порядку обліку відходів;

7) затвердження порядку розроблення програми контролю та моніторингу полігону та вимог до неї;

8) укладання в передбаченому законом порядку міжнародних договорів України щодо співробітництва у сфері управління відходами та контролю за транскордонним перевезенням відходів;

9) забезпечення обміну інформацією з центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, міжнародними організаціями у сфері управління відходами.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, належить:

1) реалізація державної політики у сфері управління відходами;

2) організація підготовки фахівців у сфері управління відходами;

3) забезпечення розроблення і виконання стратегій, планів, програм у сфері управління відходами;

- 4) забезпечення виконання Національної стратегії управління відходами, підготовка звітів про її виконання;
- 5) забезпечення виконання Національного плану управління відходами та здійснення оцінки ефективності його виконання;
- 6) погодження регіональних планів управління відходами;
- 7) забезпечення виконання Національної програми запобігання утворенню відходів та здійснення оцінки ефективності її виконання;
- 8) здійснення функцій компетентного органу виконавчої влади, який забезпечує виконання положень Базельської конвенції про контроль за транскордонним перевезенням небезпечних відходів та їх видаленням;
- 9) видача (відмова у видачі, анулювання) дозволів на здійснення операцій з оброблення відходів;
- 10) ліцензування господарської діяльності з управління небезпечними відходами;
- 11) надання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів чи висновку на транскордонне перевезення відходів;
- 12) реєстрація декларацій про відходи;
- 13) реєстрація організацій розширеної відповідальності виробників;
- 14) створення та адміністрування інформаційної системи управління відходами;
- 15) надання публічного доступу до узагальнених даних у сфері управління відходами та інформування громадськості про управління відходами;
- 16) забезпечення участі України в міжнародному співробітництві у сфері управління відходами.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, у сфері управління відходами належить:

- 1) формування та реалізація державної політики у сфері надання послуги з управління побутовими відходами;
- 2) участь у розробленні Національної стратегії управління відходами;
- 3) участь у розробленні Національного плану управління відходами;
- 4) участь у погодженні регіональних планів управління відходами;

5) здійснення аналізу, систематизації та оприлюднення інформації у сфері управління побутовими відходами;

6) розроблення правил надання послуги з управління побутовими відходами;

7) розроблення порядку формування тарифів на послугу з управління побутовими відходами;

8) розроблення порядку проведення конкурсу на здійснення операцій із збирання та перевезення побутових відходів;

9) розроблення типових договорів про надання послуги з управління побутовими відходами;

10) затвердження правил визначення норм надання послуги з управління побутовими відходами;

11) затвердження правил компостування біовідходів їх утворювачами на присадибних, дачних і садових ділянках;

12) затвердження методики розрахунків цільових показників з підготовки до повторного використання та рециклінгу побутових відходів, порядку та форм надання звітності щодо їх виконання;

13) затвердження порядку розроблення, погодження та затвердження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами;

14) затвердження методик, правил, інструкцій та порядків у сфері надання комунальної послуги з управління побутовими відходами.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, належить здійснення у межах компетенції державного нагляду (контролю) за додержанням центральними органами виконавчої влади та їхніми територіальними органами (у разі

утворення), місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування (в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади), підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності та господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами - нерезидентами вимог законодавства щодо:

- 1) збирання, перевезення, оброблення відходів;
- 2) дотримання суб'єктом господарювання у сфері управління відходами умов, встановлених дозволом на здійснення операцій з оброблення відходів;
- 3) подання декларацій про відходи;
- 4) ведення обліку відходів та подання звітності;
- 5) дотримання правил і режиму експлуатації об'єктів оброблення відходів;
- 6) перевезення небезпечних відходів через територію України та транскордонних перевезень небезпечних відходів;
- 7) виконання планів і програм у сфері управління відходами;
- 8) своєчасного та повного виконання заходів із захисту земель від засмічення та забруднення відходами.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері управління відходами, належить:

- 1) затвердження вимог щодо безпечності для здоров'я людини (державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти) під час утворення, збирання, тимчасового зберігання, перевезення, оброблення відходів;
- 2) затвердження порядку управління медичними відходами, у тому числі вимог щодо безпечності для здоров'я людини (державні санітарні норми та правила, санітарно-гігієнічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарно-

епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти) під час утворення, збирання, зберігання, перевезення, оброблення таких відходів;

3) затвердження методичних настанов щодо аналізу ризиків для здоров'я людини відходів та об'єктів оброблення відходів;

4) визначення пріоритетних заходів для забезпечення захисту здоров'я людини від негативного впливу відходів;

5) встановлення вимог щодо безпечності для здоров'я людини продукції, що виробляється з відходів;

6) методичне забезпечення визначення рівня небезпечності відходів.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, здійснює й інші повноваження відповідно до закону.

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління відходами належить:

1) участь у формуванні та реалізації державної політики у сфері управління відходами;

2) розроблення та реалізація регіональних планів управління відходами, здійснення оцінки ефективності їх виконання;

3) сприяння створенню об'єктів оброблення відходів у рамках співробітництва територіальних громад;

4) забезпечення реалізації заходів Національного плану управління відходами та Національної програми запобігання утворенню відходів;

5) створення умов для організації та будівництва об'єктів оброблення відходів;

6) взаємодія з органами місцевого самоврядування;

7) облік несанкціонованих сміттєзвалищ та відходів, власник яких не встановлений;

8) ліквідація несанкціонованих сміттєзвалищ;

9) надання інформації, проведення роз'яснювальної та просвітницької роботи з населенням щодо управління відходами;

10) погодження місцевих планів управління відходами.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації здійснюють й інші повноваження відповідно до закону.

Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері управління відходами

До повноважень сільських, селищних, міських рад у сфері управління відходами належить:

- 1) участь у реалізації державної політики у сфері управління відходами;
- 2) участь у розробленні та реалізації регіональних планів управління відходами;
- 3) затвердження місцевих планів управління відходами;
- 4) вирішення питань щодо розміщення на території відповідних територіальних громад об'єктів оброблення відходів;
- 5) створення пунктів роздільного збирання побутових відходів.

До повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері управління відходами належить:

- 1) розроблення та реалізація місцевих планів управління відходами;
- 2) організація управління побутовими відходами, відходами будівництва та знесення;
- 3) визначення у встановленому порядку суб'єктів господарювання, які здійснюють збирання, перевезення, відновлення та видалення побутових відходів;
- 4) визначення адміністратора послуги з управління побутовими відходами;
- 5) запровадження роздільного збирання побутових відходів та забезпечення виконання цільових показників щодо підготовки для повторного використання та рециклінгу побутових відходів;
- 6) організація роботи пунктів роздільного збирання побутових відходів;
- 7) забезпечення ліквідації несанкціонованих сміттєзвалищ у межах населених пунктів;
- 8) передача відходів, власник яких не встановлений, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами для їх оброблення;
- 9) надання інформації, проведення роз'яснювальної та просвітницької роботи серед населення щодо управління відходами;
- 10) визначення одиниці вимірювання обсягу наданої послуги з управління побутовими відходами;
- 11) затвердження норм надання послуги з управління побутовими відходами;

12) затвердження інвестиційних програм суб'єктів господарювання у сфері управління побутовими відходами;

13) встановлення тарифів на послугу з управління побутовими відходами, а також тарифів на збирання, перевезення, відновлення, видалення побутових відходів окремо за видами побутових відходів (змішані, великогабаритні, ремонтні, небезпечні);

14) укладення договорів з організаціями розширеної відповідальності виробників щодо запровадження приймання та роздільного збирання видів побутових відходів, на які поширюється розширена відповідальність виробника.

Органи місцевого самоврядування здійснюють й інші повноваження у сфері управління відходами відповідно до закону.

3. Загальні вимоги до управління небезпечними відходами

Утворення, збирання, перевезення та оброблення небезпечних відходів здійснюються у спосіб, що є безпечним для здоров'я людини та навколишнього природного середовища. Під час здійснення будь-якої операції з управління небезпечними відходами забезпечуються заходи обліку, звітності та контролю відповідно до законодавства.

Утворювачі та власники небезпечних відходів, крім небезпечних відходів у складі побутових відходів, зобов'язані:

1) зберігати небезпечні відходи окремо від інших видів відходів у спосіб, що не становить загрози для здоров'я людини та навколишнього природного середовища;

2) забезпечувати збирання, перевезення, оброблення відходів самостійно, за наявності дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами, або шляхом укладення договору з суб'єктом господарювання у сфері управління відходами;

3) не допускати передачі небезпечних відходів суб'єктам господарювання, які не мають дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

Суб'єкт господарювання у сфері управління відходами для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами зобов'язаний:

1) мати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів та ліцензію на

здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами;

2) провадити діяльність на об'єктах оброблення відходів, які відповідають вимогам законодавства. Види відходів, що підлягають обробленню на таких об'єктах, повинні відповідати дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів.

З метою забезпечення оброблення небезпечних відходів у складі побутових відходів відповідно до вимог цього Закону та уникнення забруднення інших видів побутових відходів органи місцевого самоврядування та організації розширеної відповідальності виробників забезпечують встановлення окремих контейнерів, призначених для небезпечних відходів.

Маркування та перевезення небезпечних відходів

1. Небезпечні відходи під час їх збирання та перевезення повинні бути упаковані, промарковані, мати необхідні супровідні документи відповідно до вимог законодавства.

Перевезення та маркування небезпечних відходів здійснюються відповідно до Закону України "Про перевезення небезпечних вантажів" та інших актів законодавства щодо перевезення небезпечних вантажів.

2. Маркування зібраних небезпечних відходів у складі побутових відходів здійснюється суб'єктом господарювання у сфері управління відходами після їх збирання.

Змішування небезпечних відходів

Утворювачам та власникам небезпечних відходів, суб'єктам господарювання у сфері управління відходами забороняється змішувати:

1) різні види небезпечних відходів або небезпечні відходи з відходами, що не є небезпечними;

2) небезпечні відходи, що можуть бути відновлені, з відходами, що не можуть бути відновлені.

Зміна класу небезпечних відходів не повинна досягатися шляхом розбавлення або змішування відходів для зниження початкової концентрації небезпечних речовин до рівня, що є нижчим за порогові значення для визнання відходів небезпечними.

Суб'єктам господарювання у сфері управління відходами дозволяється змішування небезпечних відходів з дотриманням таких умов:

1) безпечного здійснення операцій із збирання, перевезення, зберігання, відновлення чи видалення відходів;

2) відсутність загрози здоров'ю людини та навколишньому природному середовищу;

3) відповідність найкращим доступним технологіям та методам управління відходами.

4. Якщо небезпечні відходи були змішані з іншими видами небезпечних відходів або іншими відходами, речовинами чи матеріалами, утворювач, власник відходів або суб'єкт господарювання у сфері управління відходами зобов'язані розділити змішані відходи якщо це технічно можливо і не призведе до заподіяння шкоди здоров'ю людини або навколишньому природному середовищу.

Загальні вимоги до захоронення відходів

Захоронення відходів здійснюється на полігонах, що відповідають вимогам законодавства та технологічне обладнання яких забезпечує захист ґрунтових вод, вилучення та знешкодження біогазу та фільтрату, контроль викидів в атмосферне повітря, забруднення ґрунтів і підземних вод. Суб'єкт господарювання, що здійснює управління полігоном, повинен мати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів, а в разі захоронення небезпечних відходів - ліцензію на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

Полігони поділяються на такі класи:

- 1) полігони для небезпечних відходів;
- 2) полігони для відходів, що не є небезпечними;
- 3) полігони для інертних відходів.

Правила технічної експлуатації полігонів, припинення експлуатації, рекультивації та догляду за полігонами після припинення їх експлуатації затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Власник (балансоутримувач) полігона або суб'єкт господарювання, що здійснює управління полігоном, забезпечує розроблення та виконання протягом періоду експлуатації полігона програми моніторингу полігона. Порядок розроблення програми моніторингу полігона та вимоги до неї затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Власник (балансоутримувач) полігона або суб'єкт господарювання, що

здійснює управління полігоном, забезпечує проведення рекультивації полігона після припинення його експлуатації, а також догляд за ним після його рекультивації протягом 30 років. Догляд за полігоном після припинення його експлуатації включає дії, пов'язані з утриманням полігона після припинення його експлуатації, із здійсненням контролю і моніторингу параметрів навколишнього природного середовища, з усуненням можливих негативних впливів полігона на здоров'я людей та навколишнє природне середовище.

При формуванні тарифу на захоронення відходів до його складу включається повний перелік матеріально-технічних, експлуатаційних та адміністративних витрат, а також фінансова гарантія, що включає витрати на припинення експлуатації, рекультивацію та догляд за полігоном після припинення його експлуатації.

Порядок розрахунку (встановлення) та використання фінансової гарантії встановлюється законом.

З метою забезпечення зменшення захоронення біовідходів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, розробляє Національну програму зменшення захоронення біовідходів, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Національна програма зменшення захоронення біовідходів може бути складовою Національного плану управління відходами.

4. Ліцензійна, дозвільна системи та інформаційне забезпечення у сфері управління відходами

Загальні положення ліцензійної та дозвільної систем у сфері управління відходами

Суб'єкти господарювання, які мають намір здійснювати або здійснюють діяльність у сфері оброблення відходів, зобов'язані створити обліковий запис в інформаційній системі управління відходами та внести до системи визначені законодавством необхідні відомості.

Суб'єкти господарювання для здійснення операцій з оброблення відходів зобов'язані отримати дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів до початку своєї діяльності.

Дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів

Видача, відмова у видачі, анулювання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів здійснюються відповідно до законів України "Про

дозвільну систему у сфері господарської діяльності" та "Про адміністративні послуги" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Порядок видачі, відмови у видачі, анулювання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів затверджується Кабінетом Міністрів України.

Для отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів суб'єкт господарювання подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяву про отримання дозволу, до якої додаються документи та відомості, передбачені цією статтею.

Подання суб'єктом господарювання заяви про отримання (анулювання) дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів здійснюється в письмовій або в електронній формі через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування, інформаційну систему управління відходами, а видача, відмова у видачі, анулювання дозволу здійснюється виключно в електронній формі.

До заяви про отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів для об'єктів, які здійснюють такі операції, додаються:

1) відомості про назву та код відходів згідно з Національним переліком відходів, відомості про їх склад та властивості, обсяги, для яких передбачається здійснення операції з оброблення;

2) відомості про наявність матеріально-технічної бази для здійснення операцій з оброблення відходів та код здійснення планованої операції відповідно до додатка 1 або 2 цього Закону;

3) відомості про питомі та граничні показники утворення відходів у технологічних процесах;

4) відомості про перелік та опис технологічних процесів, що застосовуються для здійснення операцій з оброблення відходів;

5) копія розпорядчого документа про призначення відповідальних осіб у сфері управління відходами;

б) відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля - у випадках, передбачених Законом України "Про оцінку впливу на довкілля".

Для операцій захоронення відходів на полігоні додатково до переліку документів, визначених вище, подаються:

1) опис гідрологічних і гідротехнічних характеристик місця розташування;

2) відомості про проектний обсяг видалення відходів та розрахунковий

строк експлуатації;

3) відомості про природно-геологічні характеристики, відомості про техніко-технологічні характеристики видалення відходів;

4) проект рекультивації, опис заходів і технологій, які будуть застосовані для припинення експлуатації та догляду за полігоном після припинення його експлуатації.

Для об'єкта, на якому планується здійснення операції з термічного оброблення відходів, додатково до переліку документів, визначених для подачі заяви про отримання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів для об'єктів, подається також план моніторингу такого об'єкта.

Форми заяви та інших документів, що додаються до заяви про видачу дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, визначаються порядком видачі (відмови у видачі, анулювання) дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Видача дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів та надання відмови у видачі здійснюються безоплатно протягом 30 календарних днів з дня одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяви та відомостей і документів, передбачених цим Законом.

Дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів є безстроковим, крім дозволу на захоронення відходів, який видається на розрахунковий строк експлуатації полігона.

Суб'єктам господарювання одночасно з видачею дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів присвоюється реєстраційний номер, відповідні дані вносяться до Реєстру суб'єктів господарювання у сфері оброблення відходів, який є складовою інформаційної системи управління відходами.

Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів є:

1) подання заявником неповного пакета відомостей і документів;

2) виявлення в заяві та відомостях і документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;

3) відсутність висновку з оцінки впливу на довкілля про допустимість планованої діяльності;

4) відсутність або невідповідність матеріально-технічної бази заявленим видам та обсягам оброблення відходів;

5) недопущення суб'єктом господарювання представників уповноваженого органу до об'єкта оброблення відходів з метою здійснення ними заходів державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Підставою для прийняття рішення про відмову у видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів також є невідповідність об'єкта та операцій, що плануються проводитися, Національному плану управління відходами, регіональним планам управління відходами, вимогам цього Закону.

У разі усунення заявником причин, що стали підставою для відмови у видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, повторний розгляд документів здійснюється у строк, що не перевищує 15 робочих днів з дня отримання відповідної заяви та необхідних документів.

Підставою для прийняття рішення про анулювання дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, крім випадків, передбачених Законом України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", є:

1) встановлення факту надання в заяві та відомостях і документах, що додаються до неї, недостовірної інформації;

2) недотримання показників і умов дозволу;

3) невиконання суб'єктом господарювання припису про усунення порушень вимог законодавства у встановлений строк;

4) неподання протягом двох і більше кварталів звітів про виконання показників та умов, передбачених дозволом.

Суб'єкт господарювання, який отримав дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів, зобов'язаний:

1) виконувати умови дозволу;

2) повідомляти дозвільний орган через інформаційну систему управління відходами про факти порушення технологічної дисципліни, виникнення аварії, надзвичайної ситуації, що може призвести або призвела до загрози життю та здоров'ю людей, забруднення навколишнього природного середовища - протягом однієї доби з моменту виникнення;

3) щокварталу подавати до дозвільного органу через інформаційну систему управління відходами інформацію про виконання показників і умов дозволу. Порядок та форма подання такої інформації затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища;

4) здійснювати моніторинг об'єкта оброблення відходів у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Дозвільний орган отримує необхідні документи або інформацію без участі суб'єкта звернення на підставі поданих у заяві відомостей, у тому числі шляхом доступу до інформаційних систем або баз даних інших суб'єктів надання адміністративних послуг, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління, або через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.

Порядок регулювання транскордонного перевезення відходів

На підставі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів здійснюється транскордонне перевезення таких видів відходів:

- 1) небезпечні відходи;
- 2) побутові відходи;
- 3) залишки внаслідок спалювання побутових відходів;
- 4) відходи пластику та його сумішей, крім пластикових відходів, перелік яких встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Видача або відмова у видачі письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів здійснюється відповідно до законів України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", "Про адміністративні послуги" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Письмова згода (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів надається безоплатно центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, до запланованої суб'єктом господарювання дати їх першого перевезення, протягом 60 календарних днів з дня звернення заявника.

Суб'єкт господарювання подає заяву про отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів у письмовій формі.

До заяви про отримання письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення відходів додаються:

1) для експорту відходів:

а) необхідна кількість заповнених бланків повідомлення (примірники, призначені для компетентних органів держав імпорту і транзиту, заповнюються мовою, прийнятною для цих держав);

б) копія дозволу на здійснення операцій з управління відходами щодо

відходів, запропонованих для експорту;

в) відомості про походження, назви та коди, склад відходів згідно з Національним переліком відходів, результати лабораторних досліджень визначення складу та властивостей відходів;

г) копія договору про перевезення та відомості про наявність у контрагента ліцензії на право здійснення господарської діяльності з надання послуг з перевезення небезпечних вантажів;

г) відомості про особу, що відповідає за управління відходами (опис способу управління, потужність і місцезнаходження об'єкта оброблення відходів);

д) нотаріально засвідчена копія контракту між експортером та особою, що відповідає за оброблення відходів, в якому зазначено способи оброблення відходів, а також:

зобов'язання сторін щодо відповідальності за будь-які несприятливі наслідки в результаті надання недостовірної інформації, неправильного управління відходами, аварій або інших непередбачуваних подій, у тому числі за реімпорт відходів у разі неможливості виконання умов контракту;

зобов'язання особи країни імпорту, що відповідає за управління відходами, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи країни імпорту, що відповідає за оброблення відходів, підтвердити закінчення операцій з управління відходами протягом 180 днів після отримання відходів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення та оброблення відходів);

е) маршрут перевезення небезпечних відходів;

є) підтвердження наявності страхування відповідальності експортера або застави чи іншої гарантії відшкодування шкоди, якої може бути заподіяно здоров'ю людей, власності та навколишньому природному середовищу під час транскордонного перевезення небезпечних відходів, з підтвердженням сплати першого страхового платежу;

2) для імпорту відходів:

а) оригінал повідомлення держави експорту та необхідна кількість заповнених бланків повідомлення;

б) відомості щодо наявності у імпортера та в особи, що відповідає за відновлення відходів, дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, а в разі імпорту небезпечних відходів - ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами;

в) нотаріально посвідчена копія контракту, що має містити такі відомості:

зобов'язання сторін щодо відповідальності за будь-які несприятливі наслідки в результаті надання недостовірної інформації, неправильного управління відходами, аварій або інших непередбачуваних подій, у тому числі реекспорт відходів у разі неможливості виконання умов контракту;

зобов'язання особи, що відповідає за відновлення відходів, підтвердити отримання відходів протягом трьох робочих днів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

зобов'язання особи, що відповідає за управління відходами, підтвердити закінчення операцій з відновлення відходів протягом 180 днів після отримання відходів (надіслати експортеру та компетентним органам заінтересованих держав копії відповідно заповненого документа про перевезення);

г) відомості про походження і склад відходів, результати лабораторних досліджень щодо визначення складу та властивостей відходів;

г) опис способу відновлення відходів;

д) відомості про потужність і місцезнаходження об'єкта відновлення відходів;

е) висновки державної санітарно-епідеміологічної експертизи на відходи, що імпортуються з метою відновлення, і на продукцію, що буде одержана в результаті рециклінгу;

є) заява компетентного органу держави експорту про те, що держава не має технічних можливостей і необхідних потужностей для управління такими відходами в екологічно обґрунтований спосіб;

ж) підтвердження наявності страхування відповідальності експортера та особи, що відповідає за відновлення відходів, щодо відшкодування шкоди, якої може бути заподіяно здоров'ю людей, власності і навколишньому природному середовищу під час транскордонного перевезення та управління небезпечними відходами, з підтвердженням сплати першого страхового платежу;

з) опис шляху перевезення відходів;

3) для транзиту небезпечних відходів:

а) письмове повідомлення українською або англійською мовою про транскордонне перевезення небезпечних відходів через територію України, яке має містити відомості про:

відходи, їх походження, склад і обсяги;

початковий і кінцевий пункти перевезення відходів;

можливі дати транзиту та опис шляху перевезення відходів через територію України;

б) документи, які підтверджують, що держава імпорту прийме небезпечні відходи, а експортер, перевізник та особа, відповідальна за управління відходами, уповноважені здійснювати операції, пов'язані з транскордонним перевезенням та управлінням небезпечними відходами;

в) підтвердження страхування, застави або іншої гарантії компенсації будь-яких збитків, які можуть бути заподіяні здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу під час перевезення відходів через територію України.

Підставами для прийняття рішення про відмову в наданні письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів є:

1) недостовірність інформації, зазначеної у документах, поданих для надання письмової згоди (повідомлення);

2) подання документів, необхідних для надання письмової згоди (повідомлення), не в повному обсязі та/або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам;

3) непогодження матеріалів про транскордонне перевезення небезпечних відходів іншими уповноваженими органами заінтересованої держави;

4) відсутність відомостей щодо страхування, застави або іншої гарантії щодо компенсації будь-яких збитків, які можуть бути заподіяні здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу під час управління відходами;

5) у разі імпорту відходів - відсутність у особи, що відповідає за відновлення відходів, дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів щодо управління видом відходів, який планується до ввезення, або відсутність потужностей щодо відновлення кількості відходів, яка планується до ввезення.

Строк дії письмової згоди (повідомлення) на транскордонне перевезення небезпечних відходів становить один рік з дня її надання.

Наявність в Україні потужностей для відновлення відходів, визначених частиною першою цієї статті, не може бути перешкодою для

прийняття рішення про експорт небезпечних відходів з метою їх видалення.

Транскордонне перевезення відходів, крім відходів, визначених частиною першою цієї статті, здійснюється на підставі висновку на транскордонне перевезення відходів.

Суб'єкт господарювання подає заяву про отримання висновку на транскордонне перевезення відходів (заяву про анулювання такого висновку) в електронній формі через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування, інформаційну систему управління відходами.

До заяви про видачу висновку на транскордонне перевезення відходів додаються:

1) копія зовнішньоекономічного договору або контракту про транскордонне перевезення відходів, у тому числі специфікація до договору або контракту;

2) відомості про походження і склад відходів, які є об'єктом транскордонного перевезення;

3) рішення про класифікацію товару згідно з УКТ ЗЕД центрального органу виконавчої влади, що реалізує політику у сфері державної митної справи, або висновок Торгово-промислової палати України чи підприємства, що має дозвіл на здійснення митної брокерської діяльності, про ідентифікацію відходів.

У разі ввезення відходів для відновлення додатково подаються:

відомості про особу, що відповідає за відновлення відходів, місцезнаходження об'єкта оброблення відходів, код запланованої операції з відновлення відходів, номер у Реєстрі дозволів на здійснення операцій з оброблення відходів;

висновок акредитованих лабораторій про те, що відходи, які є об'єктом транскордонного перевезення, не мають небезпечних властивостей, наведених у Переліку властивостей відходів, які роблять їх небезпечними (додаток 3).

У разі ввезення одягу, взуття та текстильних матеріалів, що були у вжитку, у тому числі у складі гуманітарної допомоги, крім документів, визначених абзацами другим - сьомим цієї частини, додатково подаються:

відомості про проведення дезінфекції партії;

відомості про відсоток зношення;

письмова пропозиція донора про надання гуманітарної допомоги (дарчий лист);

наказ центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціальної політики, про визнання товарів гуманітарною допомогою;

інвойс (рахунок-фактура).

У разі ввезення відходів рослинного походження, крім документів, визначених абзацами другим - сьомим цієї частини, додатково подається фіто-санітарний сертифікат, який має містити відомості про відсутність зараження таких відходів шкідниками.

У разі ввезення відходів пневматичних шин, крім документів, визначених абзацами другим - сьомим цієї частини, додатково подається відомості про відсоток зношення.

У разі ввезення відходів металу, крім документів, визначених абзацами другим - сьомим цієї частини, додатково подаються відомості щодо радіологічного контролю та вибухонебезпечності.

У разі ввезення відходів хутра та шкіри, крім документів, визначених абзацами другим - сьомим цієї частини, додатково подаються відомості про відсутність сполук шестивалентного хрому та біоцидів або збудників інфекцій.

Строк дії висновку на транскордонне перевезення відходів становить один рік.

Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі висновку на транскордонне перевезення відходів є:

1) виявлення недостовірної інформації у документах, поданих для видачі висновку на транскордонне перевезення відходів;

2) подання документів, необхідних для видачі висновку на транскордонне перевезення відходів, не в повному обсязі або їх невідповідність встановленим законодавством вимогам;

3) у разі імпорту відходів для відновлення - відсутність у особи, що відповідає за відновлення відходів, дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів щодо управління видом відходів, який планується до ввезення, або відсутність потужностей щодо відновлення кількості відходів, яка планується до ввезення.

Видача або надання відмови у видачі висновку на транскордонне перевезення відходів здійснюється безоплатно протягом 10 робочих днів з дня

одержання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, заяви, відомостей та документів, необхідних для його видачі.

Підставами для прийняття рішення про анулювання висновку на транскордонне перевезення відходів, крім випадків, передбачених Законом України "Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності", є:

1) встановлення факту надання в заяві про видачу висновку на транскордонне перевезення відходів та доданих до неї відомостей і документах недостовірної інформації;

2) здійснення суб'єктом господарювання видів господарської діяльності, на які отримано висновок на транскордонне перевезення відходів, з порушенням вимог законодавства, щодо яких надавався припис про їх усунення.

Ліцензування господарської діяльності з управління небезпечними відходами

1. Господарська діяльність з управління небезпечними відходами здійснюється суб'єктами господарювання на підставі ліцензії, що видається в порядку, встановленому Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності", з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, та відповідно до ліцензійних умов здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

До господарської діяльності з управління небезпечними відходами належить:

1) комплекс операцій із збирання та оброблення небезпечних відходів;

2) збирання та зберігання небезпечних відходів для подальшого їх експорту з метою їх оброблення або видалення.

Отримання ліцензії виключно на операцію збирання відходів або на операцію зберігання відходів можливе, за умови наявності нотаріально посвідченого договору між експортером та особою, що відповідає за оброблення відходів, в якому визначено методи екологічно обґрунтованого управління відходами.

Не потребує отримання ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами:

1) діяльність з приймання та зберігання відходів, якщо протягом одного року прийняті чи утворені відходи передаються суб'єкту господарювання, який

має ліцензію на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами, за умови подання суб'єктом господарювання звітної інформації (декларації) до інформаційної системи управління відходами;

2) діяльність із збирання небезпечних відходів у складі побутових відходів у порядку визначеному законодавством;

3) діяльність аварійно-рятувальних формувань, пов'язана з ліквідацією надзвичайних ситуацій та їх наслідків.

До видачі ліцензії обов'язковій перевірці підлягає відповідність матеріально-технічної бази здобувача ліцензії встановленим вимогам. Зазначена перевірка проводиться органом ліцензування за місцем провадження діяльності у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Підставою для проведення перевірки матеріально-технічної бази здобувача ліцензії встановленим вимогам є заява суб'єкта господарювання у сфері управління небезпечними відходами.

Строк здійснення перевірки не може перевищувати 20 робочих днів з дня отримання відповідної заяви. Тривалість проведення перевірки не може перевищувати двох робочих днів.

Здобувач ліцензії під час перевірки матеріально-технічної бази встановленим вимогам забезпечує умови для її проведення та надає на вимогу посадових осіб органу ліцензування документи, необхідні для проведення перевірки.

За результатами перевірки складається акт перевірки матеріально-технічної бази, необхідної для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

Здобувач ліцензії на здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами після отримання підтвердження відповідності матеріально-технічної бази встановленим вимогам за результатами перевірки подає до органу ліцензування заяву про отримання ліцензії та пакет документів, визначений ліцензійними умовами.

Матеріально-технічна база здобувача ліцензії повинна відповідати технологічним вимогам до здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами, правилам технічної експлуатації установок та технологічним регламентам.

Технічні та технологічні вимоги до матеріально-технічної бази, її склад, параметри технологічного процесу для здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами визначаються ліцензійними умовами.

Підставами для прийняття рішення про анулювання ліцензії, крім підстав, передбачених Законом України "Про ліцензування видів господарської діяльності", є:

1) встановлення факту неможливості виконання ліцензіатом вимог ліцензійних умов у частині наявності документів дозвільного характеру та відсутності або невідповідності матеріально-технічної бази заявленим видам та обсягам оброблення відходів;

2) встановлення уповноваженими органами документально підтвердженого факту здійснення ліцензіатом комплексу операцій з управління небезпечними відходами поза визначеним місцем провадження діяльності, що підлягає ліцензуванню;

3) неподання протягом двох і більше кварталів звітної інформації про виконання ліцензійних умов здійснення комплексу операцій з управління небезпечними відходами.

Декларація про відходи

Власники відходів, діяльність яких призводить до утворення небезпечних відходів, або власники відходів, що не є небезпечними, річний обсяг утворення яких перевищує 50 тонн, один раз на рік подають декларацію про відходи.

Порядок подання декларації про відходи та її форма затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Подання декларації про відходи здійснюється в електронному вигляді через Єдиний державний вебпортал електронних послуг, у тому числі через інтегровані з ним інформаційні системи державних органів та органів місцевого самоврядування, інформаційну систему управління відходами.

Інформаційна система управління відходами

З метою забезпечення належного обліку, звітності, узагальнення та аналізу інформації у сфері управління відходами центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, створює та адмініструє інформаційну систему управління відходами, яка ведеться у вигляді електронної бази даних.

Інформаційна система управління відходами є державною власністю.

Ведення інформаційної системи управління відходами здійснюється на

основі програмного забезпечення, що забезпечує його сумісність і взаємодію з іншими базами даних та інформаційними системами.

Інформаційна система управління відходами складається з підсистем звітності, надання адміністративних послуг і реєстрів.

Підсистема звітності забезпечує отримання, аналіз та узагальнення інформації про обсяг, код та найменування, джерела утворення відходів, зміну власника відходів, онлайн-інформування про збирання, перевезення та оброблення відходів.

Підсистема надання адміністративних послуг забезпечує отримання суб'єктами господарювання адміністративних послуг з видачі дозволу на здійснення операцій з оброблення відходів, ліцензії на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами тощо.

Підсистема реєстрів складається з:

Реєстру дозволів на здійснення операцій оброблення з відходів;

Реєстру ліцензій на здійснення господарської діяльності з управління небезпечними відходами;

Реєстру письмових згод (повідомлень) на транскордонне перевезення небезпечних відходів та висновків на транскордонне перевезення відходів;

Реєстру виробників продукції, щодо якої встановлено розширену відповідальність виробника;

Реєстру організацій розширеної відповідальності виробника;

Реєстру суб'єктів господарювання у сфері оброблення відходів;

інших реєстрів, визначених законодавством.

Інформація та дані, що містяться в підсистемі реєстрів, крім випадків, встановлених законом, є відкритими та оприлюднюються у встановленому порядку у формі відкритих даних.

Порядок створення та адміністрування інформаційної системи управління відходами, порядок ведення реєстрів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Доступ до інформації, що міститься в інформаційній системі управління відходами, здійснюється через офіційний веб-сайт центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами, відповідно до законодавства.

Облік відходів

Обліку підлягають усі відходи, утворені, зібрані, перевезені та оброблені

на території України.

Суб'єкти господарювання, які в результаті господарської діяльності є утворювачами та/або власниками відходів, зобов'язані вести облік за обсягом, кодом і найменуванням, джерелами утворення відходів, здійсненням операцій з управління відходами.

Для здійснення обліку відходів та операцій з управління відходами, суб'єкти господарювання, які в результаті господарської діяльності є утворювачами та/або власниками відходів, зобов'язані вести облік утворення відходів та здійснення операцій з управління відходами в електронному вигляді.

Ведення облікових записів здійснюється відповідно до типових форм обліку відходів, що затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

У разі припинення суб'єктом господарювання діяльності у сфері управління відходами такий суб'єкт господарювання вносить відповідні записи до електронної системи.

Вимоги цієї статті не поширюються на утворювачів побутових відходів, які передають такі відходи до об'єктів управління побутовими відходами, пунктів приймання або роздільного збирання відходів від продукції, на яку поширюється розширена відповідальність виробника, або які самостійно, шляхом компостування, обробляють біовідходи на присадибних, дачних і садових ділянках.

Порядок державного обліку відходів, порядок подання звітності затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Подання звітності до інформаційної системи управління відходами

Звітність до інформаційної системи управління відходами подають:

- 1) суб'єкти господарювання, діяльність яких призводить до утворення відходів;
- 2) суб'єкти господарювання у сфері управління відходами;
- 3) організації розширеної відповідальності виробника;
- 4) виробники продукції щодо відходів від якої встановлено розширену відповідальність виробника;

5) суб'єкти господарювання, що оголошують припинення статусу відходів.

Подання звітності до інформаційної системи управління відходами здійснюється шляхом заповнення електронної звітної форми з використанням електронного цифрового підпису.

Суб'єкти подання звітності несуть відповідальність за достовірність наданої інформації.

Загальне матеріальне та навально-методичне забезпечення лекції: персональні комп'ютери, компоненти програмного забезпечення MS Office 365 (Teams, PowerPoint, Word, Excel, Visio), електронне освітнє середовище "Віртуальний університет"(на базі платформи Moodle), конспект лекції.

Питання для самоконтролю:

1. Відходи – це ...?
2. Видалення відходів – це ...?
3. Відновлення відходів – це ...?
4. Власник відходів – це ...?
5. Декларація про відходи – це ...?
6. Захоронення відходів – це ...?
7. Зберігання відходів – це ...?
8. Збирання відходів – це ...?
9. Зворотне заповнення – це ...?
10. Небезпечні відходи – це ...?
11. Полігон – це ...?
12. Послуга з управління побутовими відходами – це ...?
13. Рециклінг – це ...?
14. Суб'єкт господарювання у сфері управління відходами – це ...?
15. Управління відходами – це ...?
16. Основні цілі державної політики у сфері запобігання утворенню та управління відходами.
17. Основні принципами державної політики у сфері запобігання утворенню та управління відходами.
18. Ієрархія управління відходами.
19. Основні заходи щодо запобігання утворенню відходів.
20. Національний перелік відходів.

21. Перелік властивостей, що роблять відходи небезпечними.

22. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері управління відходами.

23. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища.

24. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління відходами.

25. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері житлово-комунального господарства, у сфері управління відходами.

26. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

27. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, у сфері управління відходами

28. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських державних адміністрацій у сфері управління відходами.

29. Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері управління відходами.

30. Обов'язки утворювачів та власників небезпечних відходів?

31. Обов'язки суб'єктів господарювання у сфері управління відходами для провадження господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

32. Охарактеризуйте особливості підходів до управління небезпечними відходами.

33. Охарактеризуйте загальні вимоги до захоронення відходів.

34. Загальні положення ліцензійної та дозвільної систем у сфері управління відходами.

35. Дозвіл на здійснення операцій з оброблення відходів.

36. Особливості регулювання транскордонного перевезення відходів.

37. Ліцензування господарської діяльності з управління небезпечними відходами.

38. Декларація про відходи.
39. Інформаційна система управління відходами.
40. Облік відходів.
41. Подання звітності до інформаційної системи управління відходами.

Завдання на самопідготовку. Опрацювати конспект лекції та додаткову літературу з даної теми, розглянути запитання:

1. Базельська конвенція про контроль за транскордонними перевезеннями небезпечних відходів та їх видаленням (1989 р.)
2. Експорт небезпечних відходів.
3. Імпорт небезпечних відходів.
4. Транзит небезпечних відходів.
5. Державний облік, моніторинг та інформування у сфері поводження з відходами.
6. Комплекс заходів щодо вдосконалення проведення моніторингу довкілля та державного регулювання у сфері поводження з відходами в Україні.
7. Економічне забезпечення заходів щодо утилізації відходів і зменшення обсягів їх утворення.
8. Українське законодавство у сфері перевезення небезпечних вантажів.
9. Промислові відходи. Класифікація промислових відходів.
10. Зберігання відходів.
11. Операції з видалення та утилізації відходів.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про управління відходами» № 2320-IX від 20.06.2022 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2320-20#Text>
2. ДСТУ 4462.3.01:2006 Охорона природи. Поводження з відходами. Порядок здійснення операцій.
3. ДСТУ 3910-99 Охорона природи. Поводження з відходами. Класифікація відходів. Порядок найменування відходів за генетичним принципом і віднесення їх до класифікаційних категорій.
4. ДСТУ 2195-99 Охорона природи. Поводження з відходами. Технічний паспорт відходу. Склад, вміст, виклад і правила внесення змін.
5. ДСТУ 3911-99 Охорона природи. Поводження з відходами. Виявлення відходів та подання інформаційних даних про відходи. Загальні вимоги.

6. Максименко Н. В. Нормування антропогенного навантаження на навколишнє середовище: підручник для студентів вищих навчальних закладів / [Н. В. Максименко, О. Г. Владимірова, А. Ю. Шевченко, Е. О. Кочанов]. 3-тє вид., доп. і перероб. Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2016. 264 с.

7. Петровська М. Нормування якості довкілля: навчальний посібник. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2017. 300 с.

8. Хільчевський В. К., Забокрицька М. Р., Кравчинський Р. Л. Екологічна стандартизація та запобігання впливу відходів на довкілля : навч. посібник. К. : ВПЦ "Київський університет", 2016. 192 с.